

Sau găsite? Depinde din ce perspectivă privești. Oricum ar fi, biroul acesta e plin. Aici zac, claie peste grămadă, tot felul de lucruri , pe care nici n-ai crede că le poate pierde cineva.

Trenurile lui 2011 au sosit și au plecat, fără încetare, din direcția... în direcția... via... peronul... la ora... minutul... la fix sau cu inevitabile întârzieri... Oamenii au urcat, au călătorit, au coborât, i-au condus pe alții, i-au întâmpinat, într-un du-te vino fără sfârșit.

Ce s-a pierdut și ce s-a găsit? De toate : umbrele, mantouri, pălării, ochelari, mănuși, jucării, telefoane, pantofi desperecheați, căței, un violoncel, borcane cu murături, un băiețel cu pistru, o mireasă plângăcioasă, niște busole, bilete de loterie, o soacră arțăgoasă, un bol cu un peștișor de aur... câte și mai câte !

Și astea n-ar fi nimic. Dar, cu ochii pe ceas și grăbiți să se arunce în secunda următoare, oamenii pierd ...prezentul (trecutul oricum e socotit fie nesănătos , fie inutil, deci ignorat). Apoi, se pierde mult, foarte mult, prea mult... timp. Colete întregi, masive, de neurnit, cu timp ireversibil, zac din păcate, cu termen de valabilitate expirat, pe rafturile biroului de lucruri pierdute.

Unii pierd... amintiri, valize pline-plinuțe, încuiate cu cifru numai de ei știut. Se pierd îngrijorător de frecvent... sentimente, pentru că posesorii sunt din ce în ce mai neglijenți în privința asta (nu le mai țin în buzunarul de la piept, ci în portofel). Se pierd cheile (de la sufletul celui alt sau chiar cel personal), aripi, stele, răbdare, încredere, credință, curaj, apoi rămășaguri, lupte minore sau războaie întregi, amici șovăielnici, simțul realității...

Unii își pierd capul, alții „uzul rațiunii“, tichia de mărgăritar, omenia sau demnitatea... Simțul umorului, pierdut în cantități considerabile, ținut în condiții improprii în biroul sus-amintit, se transformă în haz de necaz acidulat și înțepător.

Așteaptă apoi să-și regăsească întrebuințarea pachetele doldora de... promisiuni electorale, strategii, viziuni, metodologii, ordine, anchete oficiale și legi eșuate, panglici, baloane și stegulețe, plicuri cu entuziasm picant, sacoșe grele cu bun-simț, cutiute discrete cu principii, respect, onoare, stil și eleganță, trolere plesnind de ambiții, egouri și orgolii...

Pierdute în 2011, toate acestea devin marfă second-hand de vândut profitabil în sezoanele de reduceri ale lui 2012.

Ignorând mirosul de naftalină și praful, cine nu ar da oricât, mai ales pe un pic de timp pierdut cândva și regăsit... Un anume domn Proust zice că ar fi posibil. La anu' și la mulți ani! Și... mai multă atenție la bagajele personale!

Text: Prof. Ioana Luminița Ungureanu